

Jag har läst

Drömmen som brast?

”Kommunismen” är död -
Lever kommunismen?

Av Olav Johansson
(1994)

Pia Hellertz – januari 2014

Jag blev kommunist den 1 maj 1970. Jag hade då varit aktiv i KRUM, Riksförbundet för Kriminalvårdens Humanisering några år. Jag var mycket negativ till kommunism, sannolikt på grund av allt negativt jag hört, ett ställningstagande som enbart var baserat på fördomar och okunskap. Jag följde med en väninna till 1 maj-demonstrationen Röd Front. Då läser jag på ett plakat: ”*Det kapitalistiska samhället stöter ut avvikargrupper*”. I det ögonblicket förstod jag kapitalismens väsen. Eftersom jag under KRUM-tiden upplevt utsatta människors livssituation kände jag att det var dags att ta ställning mot det samhälle som stötte ut människor som inte presterade och levde enligt kapitalismens normer. Så jag steg in i demonstrationståget under det plakatet, med mina två småbarn i barnvagnen. Sen dess blev det många demonstrationståg under de sex år jag var aktiv, innan jag hoppade av.

Under ett antal år var jag aktiv framförallt inom SKP, Sveriges Kommunistiska Parti och senare under studietiden i Clarté. Dessa minnen har nyligen aktiverats under läsningen av Magnus Utviks bok ”*MED STALIN SOM GUD - Tre tonår i en kommunistisk sekt.*”¹ Det ledde till att jag plockade fram Olavs bok, som jag läste första gången för ganska exakt 20 år sedan. Olav Johansson skrev sin bok, eller snarare sitt häfte eftersom det bara har 26 sidor, år 1994. Det hindrar inte att texten är förvånansvärt aktuell och synnerligen läsvärd. Analyserna står sig minst lika bra idag som då. De 20 åren bekräftar de analyser som Olav gör. Det enda som avslöjar tiden för författandet är ett par konkreta exempel som Olav använder sig av. Läsningen ledde till att jag köpte ytterligare fyra exemplar att ge bort som gåva.

Kommunism och ”kommunism”

Ett pedagogiskt knep som Olav använder sig av är att skilja på kommunism och ”kommunism” med hjälp av citationstecken. ”Kommunism” är det ohyggliga vi upplevt och sett i världens ”kommunistiska” stater, Sovjetunionen, Polen, Östtyskland, Kina, Korea med flera stater. Den innefattar ”Stalinkommunismen”, ”Leninkommunismen”, ”Maokommunismen” liksom andra ”kommunistiska” praktiker som vi känner till idag.

Kommunismen däremot har vi ännu inga praktiska erfarenheter av. Olav refererar till den danske författaren och intuitionsbegåvningen Martinus, som genom sitt kosmiska medvetande formulerat den världsbild som han beskriver i ”*Livets Bog*”² och som också kallas ”*Tredje Testamentet*”, d.v.s. fortsättningen på Bibelns Gamla och Nya testamenten. Martinus världsbild och andliga vetenskap bygger på ett antal andliga naturlagar, varav *reinkarnationslagen* och *karmalagen*, lagen om sådd och skörd, är ett par. Kort innebär det att

¹ Jag har skrivit en text om boken. Den finns på min hemsida, http://www.piahellertz.com/Med_Stalin_som_Gud.pdf

² Martinus verk ska heta Livets Bog på alla språk, <http://www.livetsbog.com/start.htm>. Information om Martinus kosmologi finns bland annat på <http://www.martinus.dk/sv/startside/>

vi alla föds om och om och om igen i en evig utveckling och att allt vi gör mot andra kommer vi att få uppleva konsekvenserna av, i detta eller i kommande liv.

Martinus menar att Jesus var ”världens störste och förste kommunist” och hänvisar till uttalanden som ”Det är saligare att giva än att taga. Den som har två klädnader skall dela med sig åt den som ingen har” med flera. Många av de första kristna levde enligt dessa tankar. Olav refererar här till Apostlagärningarna, ”De troende fortsatte att samlas och hade allting gemensamt. De sålde allt vad de ägde och hade och delade ut åt alla, efter vars och ens behov.”

Men eftersom mänskligheten ännu inte är mogen för detta levnadssätt så utvecklades andra levnadsformer och ideologier. Förutsättningen för ett äkta kommunistiskt samhälle är en mentalitetsförändring hos människorna, menar både Olav och Martinus. Genom reinkarnationernas lidandeserfarenheter och kamp för överlevnad utvecklas vår kärleksförmåga, vår medkänsla, vårt intellekt och vår intuition successivt.

Den kommunistiska grundsynen

Den kommunistiska teorin utvecklades av Karl Marx och Friedrich Engels framförallt i ”*Det kommunistiska manifestet*” år 1848. Idérotterna fanns dock tidigare, exempelvis hos de utopiska socialisterna, samt, som jag nämnde ovan, hos de första kristna. Själva begreppet *kommunism* introducerades i Paris av hemliga revolutionära grupper år 1839.³

Enligt Marx och Engels var världsbilden *materialistisk*. Det fanns inte plats för något gudomligt eller metafysiskt. Människan måste själv skapa och förändra inom ramen för sitt enda liv. Eftersom kommunismens mål var det klasslösa samhället måste människorna själva upplösa klasserna genom kamp. Den drivande gruppen måste vara arbetarklassen eftersom det var den förtryckta, den utsugna, den exploaterade och utnyttjade klassen.

Olav menar att Marx inte ägnade tid åt att skapa en detaljerad modell av det framtida idealsamhället. Han var forskare och vetenskapsman. Olav menar att Marx' huvudsakliga och viktiga insats istället var en analys av ekonomins natur och funktionssätt.

Jag minns att när jag läste kapitel 4 i Livets Bog, ”*Ett internationellt världsrrike under skapande*”, så tyckte jag nästan att jag läste Marx analyser, även om det naturligtvis fanns skillnader. Martinus hade aldrig läst Marx, knappt något annat heller. Hans analyser har sin grund i det *kosmiska medvetande* som han fick när han var 30 år och som ledde till en totalt utvecklad *intuition* hos honom, vilket är en ny sinnesförmåga som är under utveckling hos oss människor i takt med vår moraliska utveckling.⁴

Marx såg att utvecklingen mot det klasslösa samhället hade två faser, kommunismens lägre stadium, ”*också benämnt socialismens stadium*” (s.9). Under den fasen överförs produktionsmedel och naturtillgångar från privat till samhällets ägo. Under denna fas gällde

³ Uppgiften finns hos Wikipedia, ”*Kommunism*”, <http://sv.wikipedia.org/wiki/Kommunism>

⁴ Detta berättar han om i den lilla boken ”*Kring min missions födelse*”.

principen: "Av var och en efter hans förmåga, åt var och en efter hans arbete." Under kommunismens högre stadium var principen istället: "Av var och en efter hans förmåga, åt var och en efter hans behov" (s.10). Det var bland annat dessa principer som jag anammade då, för drygt 40 år sedan. Eftersom jag samtidigt var ateist insåg jag att förändringen måste ske genom kamp, genom medvetandegörande, genom upplysning och genom aktioner. Jag tyckte också att det var bråttom. Jag minns – pinsamt nog – att jag var förbannad på solen för att den lyste och gjorde att arbetarklassen upplevde sig vara nöjd med det som var. Så jag kan i efterhand förstå hur extremister känner och tänker. Däremot var jag mycket negativ till tanken på en våldsam och blodig revolution, som jag förstod skulle skapa lidande för alltför många människor. Det var också i huvudsak den ståndpunkten som gjorde att jag några år senare, år 1975, begärde utträde ur partiet och upphörde ideologiskt med att kalla mig kommunist. Jag minns bland annat att jag var missnöjd med att vi aldrig talade om vilket samhälle vi ville skapa. När jag försökte så insåg jag att flera av mina "kamrater" inte hade tänkt igenom det eller att de ville nåt annat än jag ville.

Lenins teorier om "proletariatets diktatur" ledde till föreställningen om att partiet måste ta ledningen över förändringarna. Individens intressen måste underordnas kollektivets intressen. Därmed blir individen utbytbar och blir bara ett redskap i förändringen. Den materialistiska, instrumentella människosynen leder också till föreställningen att man kan mörda och utrota människor som har andra åsikter, andra livstilar, andra utseenden och andra trossystem. Om man lyckas med det så blir det bara de "kommunistiska människorna" kvar och man har då skapat det "kommunistiska samhället". Och ingen inser att de man försökt "utrota" föds igen och igen. Teorin formade alltså praktiken. "I arbetarklassens och dess historiska missions namn offras individens fri- och rättigheter", konstaterar Olav.

De ohyggliga konsekvenser denna människosyn och detta ideologiska system ledde till har skrämmande och detaljerat beskrivits bland andra av författaren och filmaren Jüri Lina, bland annat i boken "I Skorpionens tecken" och i filmen "I skuggan av Hermes – Kommunismens hemligheter"⁵ samt i Julian Betters bok "Jag var barn i GULAG". Båda har egna ohyggliga upplevelser av "Stalinkommunismen". Nyligen gick dokumentären "Stalins yngsta fiender – Barnen av Gulag – samhällets yngsta fiender", en fransk dokumentär från 2011 på SVT, där några av de tusentals barn som föddes i Gulaglägren berättar om svält och vanskötsel och hur de utnyttjades som arbetskraft.

Under Stalintiden föddes tusentals barn i Gulaglägren som kom att utnyttjas som arbetskraft.

Bilden är från dokumentären om barnen av Gulag.

Lenins teorier banade således vägen för en terroristisk maktutövning. De grundade sig i sin tur på Marx teorier om klasskampens och revolutionens nödvändighet, skriver Olav.

⁵ <http://jyrlina.com/svenska/i-skuggan-av-hermes-kommunismens-hemligheter/>

Enligt Olav lär Lenin ha varnat för Stalin och hans privata maktambitioner i sitt testamente.

Olav menar att en fundamental orsak till den marxistiskt-leninistiska ”kommunismen” är *”konflikten mellan mål och medel i ideologin”* (s.14), d.v.s. vilket samhälle vi ville ha och hur vi skulle ta oss dit. Det handlar alltså om synen på *medvetandet* och dess natur och utveckling. Olav visar Marx syn genom ett citat. Enligt Marx är det *”inte människornas medvetande som bestämmer deras vara utan tvärtom deras samhällliga vara som bestämmer deras medvetande”* (s. 14). Konkret innebär det att man som marxist måste skapa det samhälle som i sin tur formar ”den nya människan”. Men hur ska ofullkomliga, intoleranta, giriga, trångsynta, aggressiva människor kunna skapa den nya fullkomliga, toleranta, generösa, vidsynta, fredliga människan? Nazisterna var ju inne på liknande tankegångar. Olav tar en liknelse från cirkusen och de vilda och farliga djuren som verkar göra exakt vad som önskas av dem. Vilket de gör så länge de har piskan över sig. ”Den nya människan” är bara en dresserad och lydiga varelse med en eller flera piskor över sig. I motsats till detta menar Martinus att det är medvetna människor som skapar samhället. Ju mer kärleksfull, empatisk, omsorgsfull, tolerant, generös och förstående människan blir, desto större möjlighet har hon att skapa ett kärleksfullt, empatiskt, omsorgsfullt, tolerant, generöst och förstående samhälle. Så *”hav tålmod, Gud är inte färdiga med oss ännu”* som det står på en liten skylt jag har.

Olav beskriver den ”organiska” skaparmetoden, som ju är naturens sätt att skapa. Det innebär att allting utvecklas och byggs gradvis. Olav menar därmed att vägen till kommunism inte är revolution utan evolution, en *”psykisk-organisk evolution”* (s. 16).

Inom ”kommunismen” finns en motsättning mellan individen och kollektivet. Men i ett kommunistiskt samhälle finns ingen sån konflikt. *”Kollektivet förtrycker inte individen och individen söker inte vinna egna fördelar på kollektivets eller helhetens bekostnad.”* (s.17) Kommunism kan bara utvecklas genom demokrati.

Olav visar med ett antal citat Martinus mycket träffande och intressanta analyser av det som skett och sker framför ögonen på oss. Olav refererar i det sammanhanget till Martinus text *”Den andliga vetenskapens nödvändighet”*. Trots att Martinus skrev sina analyser innan Stalin- och Mao-epoken så beskriver han glasklart det vi nu har sett och upplevt under några decennier. Exempelvis varnar han för att det kaos, som vi nu är inne i, kan leda till kravet på ”den starke mannen” som ska lösa alla problem. Jag antar att det var den längtan som ledde till att Putin nu leder Ryssland med järnhand.

Religion – ett opium för folket

En intressant analys som Olav gör handlar om den religiösa principen och politiken. Han menar att den religiösa principen inte försvinner hos människan även om den religiösa trosförmågan degenererar, och människan blir s.k. ateist eller sekulär. Istället förändras den och får en ny form, det som vi kallar ”politik”

”Ideal som ursprungligen varit ’religiösa’ ikläds istället en ’politisk’ form. Medan religionen inneburit en kamp och strävan för att uppnå en bättre värld hinsides den jordiska tillvaron, så innebär politiken en kamp och strävan för att skapa en bättre värld här på det fysiska planet.” (s.6).

Den materialistiska ”kommunismen” har, menar Olav, alla traditionellt religiösa attribut, ”heliga böcker” (upphovsmännens skrifter), dogmer, en kyrka (kommunistpartiet) samt *”ett dyrkande av partiets ledare.”* Man kan fortfarande se bilder på Mao på offentliga platser i Kina. Olav menar att det inte är svårt att se *”parallellerna med det religiösa ikonmåleriet”* (s.7).

Lagen om sådd och skörd

Med facit i hand kan vi konstatera att den revolutionära vägen inte leder till befrielse från förtrycket. Olav menar att det *"måste finnas en faktor som revolutionärerna förbisett eller inte räknat med. Denna faktor är karmalagen eller lagen om sådd och skörd."* (s.13) Men karmalagen förutsätter att man kan acceptera reinkarnationslagen, och inser att livet är evigt och att vi alla utan undantag är underställda en evig utveckling, från primitiva varelser till alltmer kärleksfulla, empatiska och moraliska varelser. Utan den grundtanken är det svårt att ta till sig idén om karmalagen, eftersom den förutsätter det faktum att viss sådd inte kan skördas i ett enda liv, utan förutsätter kommande liv. Dessutom underlättar det förståelsen av att allt som sker oss i detta liv har sina orsaker i tidigare liv. Ett par drastiska exempel är Hitler och Stalin. Enligt reinkarnations- och karmalagen kommer de att återfödas och uppleva konsekvenserna av sina illgärningar. Om och om igen tills de inte ens kan göra en fluga förnär. Universums grundton är kärlek, menar Martinus, och det innebär därmed total rättvisa.

Jag hade en spännande erfarenhet på en forskarkurs för många år sedan där jag presenterade Martinus världsbild i ett teoretiskt "paper". Vi hade en professor och en docent som lärare, båda enormt begåvade och belästa. Professorn sa att *"reinkarnationslagen är en logisk tanke, men karmalagen är skitsnack"* (han sa faktiskt så). Professorn hade till och med hållit en föreläsning om reinkarnationen. Till min enorma förvåning sa docenten till mig personligen efteråt *"jag tycker att karmalagen är logisk men reinkarnations-tanken är skitsnack"*. Då insåg jag att Martinus hade rätt när han skriver att dessa tankar inte handlar om intelligens. På ett annat seminarium blev en annan professor uppriktigt tagen av tanken att vi inte skitar ner jorden för våra barnbarn, utan vi får allt födas tillbaka och ta hand om skiten själva. Tänk när den insikten drabbar folkflertalet!

För varje liv blir vi alltmer medvetna, alltmer empatiska, alltmer intelligenta och alltmer intuitiva. Detta är en oundviklig utvecklingsväg, enligt Martinus. Och det innebär att det framtida kommunistiska samhället är oundvikligt. Ett kommunistiskt samhälle som bygger på gåvoprincipen, på jämställdhet, på omsorg om alla varelser, människor, djur och växter, ja omsorg om planeten jorden. De kristna skulle nog säga "Paradiset på jorden". Men dit är vägen ännu lång. Mycket lång. Flera hundra år, medan vi föds, upplever, lider, kämpar, lär, dör och föds igen. Livet i den fysiska världen är en skola, en utbildning i kärlek och tolerans. Vi ska lära oss "vända andra kinden till". Men till dess kommer vi dock att se hur situationen förvärras i världen.

Marknadsekonomin och kapitalismen

Vi ser nu att det även i de "kommunistiska" staterna växer fram kapitalism och marknadsekonomi samtidigt som länderna styrs av diktatorer. Olav beskriver mycket intressant de faror detta innebär. Marknadsekonomi förutsätter att några vinner på mångas bekostnad. *"Risken är nu att nästan hela Östeuropa och det f.d. Sovjetunionen blir förlorare på marknadsekonomin slagfält. Då får vi ett gigantiskt u-landsproblem också inom Europas gränser. Det är knappast att måla fan på väggen om man i förlängningen av detta scenario redan tycker sig höra ekot av stöveltramp."* (s.22) Skrev Olav för 20 år sedan. Det var då vi trodde att nazismen och fascismen aldrig mer skulle sticka upp sina fula trynen. Och han fortsätter:

"Privatiseringsivrarnas idealsamhälle är ett samhälle där marknadens 'osynliga hand' reglerar allt. Enligt marknadsteorin får vi då nämligen ett samhälle i balans – ett samhälle med fri konkurrens och balans mellan utbud och efterfrågan. Men detta samhälle har aldrig existerat annat än i teorins syrefattiga värld. Däremot saknar vi inte historiska erfarenheter av hur ett samhälle, nästan enbart reglerat av marknaden, i praktiken fungerar." (s.23)

Idag har vi ännu fler exempel på detta. Det kapitalistiska marknadsekonomiska samhället har inbyggt i systemet möjligheten för giriga, makthungliga, hänsynslösa personer och psykopater att utnyttja det för sin egen vinning, vilket vi ser många exempel på idag. Den extrema kapitalismen har också underlättats och stimulerats av politiker som exempelvis Ronald Reagan och Margaret Thatcher, som valde att avreglera bland annat kredit- och valutamarkanden och därmed öppnade upp för jättebankerna att låna ut pengar och därmed skapa "bubblor", något som Dan Josefsson pedagogiskt berättar om i dokumentären "Novemberrevolutionen", där det handlade om avregleringen i Sverige.⁶

Idag äger en liten elit på 85 personer mer än halva jordens befolkning. Som en vän sa – den eliten ryms i en dubbeldäckare. Följande info hittar jag på DN nu i januari:⁷

- De 85 rikaste personerna har lika mycket pengar som de 3 500 000 000 fattigaste. Antagligen är läget mer extremt eftersom cirka 120 biljoner oredovisade kronor uppskattas vara undanstoppade i skatteparadis.
- Världens rikaste procent äger hälften av världens rikedom – 712 biljoner kronor – och 65 gånger så mycket som den fattigaste hälften.
- 70 procent av världens befolkning bor i länder där inkomstklyftorna ökat de senaste 30 åren.
- Den rikaste procenten har ökat sin andel av världens totala intäkter sedan 1980.
- I USA har den rikaste procenten tagit 95 procent av tillväxten efter finanskrisen och 90 procent har blivit fattigare.

Det finns massor med tecken på att detta ekonomiska system kommer att raseras, vilket både Olav och Martinus konstaterar.

En sak som förvånade mig var när Olav skriver: "Och i land efter land ser vi hur den offentliga sektorn nedmonteras och säljs ut till privatintresset." Hända det redan för 20 år sedan? Jag fick för mig att det först började hända under den borgerliga regeringen. Vi hade ju en socialdemokratisk regering, d.v.s. en regering som säger sig ha socialismen som grund, mellan åren 1994 till 2006. Den borgerliga regeringen har ju bara funnits i dryga 6 år.

"När denna roll (den offentliga sektorns, min anm.) nu angrips och förändras, så kan vi också förvänta oss en 'brutalare' kapitalism. En kapitalism vars ekonomiska och sociala utslagningsmekanismer åter framträder mer renodlat, och utan en del av de sociala 'skyddsnet' som tillhandahållits av den offentliga sektorn i samhället" (s.24).

Skriver Olav.

I år, 2014, är det valår. Sverigedemokraterna sitter i riksdagen och har ofta en vågmästarroll. Nynazismen är på frammarsch i hela Europa. Extremistgrupper av alla typer skapar oro i världen. Jag Googlade för att hitta svar på frågan om hur många krig som pågår i världen och hittade en intressant sida, Säkerhetspolitik.se,⁸ samt en artikel om att världens största krig är osynliga i massmedia.⁹ För att kallas *krig* så ska en *konflikt* skörda mer än 1000 dödsoffer i strider årligen, så de flesta väpnade konflikter som pågår i världen kallas inte krig. Enligt Säkerhetspolitik.se pågår ett 40-tal väpnade konflikter i världen, de flesta är *inbördeskrig*.¹⁰ Martinus har nämnt att det kommer att bli ett *tredje världskrig*. Enligt Wikipedias definition är ett världskrig "ett krig av så stor omfattning att man kan säga att det

⁶ *Novemberrevolutionen* 1985 finns i sex tiominutersavsnitt på Youtube, med början på <http://www.youtube.com/watch?v=Z95xH9Svq3k>.

⁷ <http://www.dn.se/ekonomi/85-rikare-an-halva-jordens-befolkning-tillsammans/>

⁸ <http://www.sakerhetspolitik.se/Arkiv/Omvarldsbevakning/2011/Ovanligt-manga-pagaende-konflikter-i-varlden/>

⁹ http://www.svd.se/kultur/understrecket/varldens-storsta-krig-ar-osynligt-i-medierna_7846030.svd

¹⁰ <http://www.sakerhetspolitik.se/>

utkämpas på en global nivå.” Och jag undrar var gränsen går för att alla de krig och konflikter som idag pågår i världen ska börja kallas världskrig? Varför krigar man? Många blev mångmiljonärer på första och andra världskriget. Kan det vara ett svar på frågan? Att många tjänar massor på kriget. Kriget gör några få till miljardärer och de flesta till offer. Enligt karmalagen kan de som tjänade på de tidigare kriget bli offer för de nya kriget och får därmed uppleva och lära av konsekvenserna. Så småningom kommer därför alla att inse att *”mänsklig frihet bara kan vinnas genom att man ger frihet till andra”*, menar Olav (s. 25). Först då är mänskligheten mogen för att skapa det kommunistiska samhället.

Vilket samhälle vill vi ha?

Jag tycker det är en enormt viktig fråga att reflektera över vilka mål vi har, vilket samhälle vi vill leva i. Vi kommer ju att födas igen och själva leva i detta samhälle. Vi behöver veta målet för att vi ska veta vilken väg vi ska gå. Eftersom det är valår läser jag program, bloggar, hemsidor, diskussioner och allmän information. Så långt jag kommit hittills – 2 februari 2014 – inser jag att inget av de etablerade partierna anger en väg som känns trovärdig. Efter att ha läst Ann-Marie Pålssons bok *”Knapptryckarkompaniet – rapport från Sveriges riksdag”*¹¹ så förstår jag att den odemokratiska interna situationen hos Moderaterna sannolikt finns inom övriga etablerade partier. Det gäller att följa partipiskan, vare sig man vill eller inte. Så alternativet att gå in i etablerade partier och försöka förändra, är inget möjligt alternativ. Inte ens Miljöpartiet som i många år varit min hemvist. Så jag får studera de många alternativa partier som växt fram under senare tid.

Det var en enormt intressant läsning, att få möjlighet att studera, konkretisera, analysera och reflektera. Jag måste nu börja tänka igenom konkret hur det framtida samhälle ser ut som jag vill kämpa för.

Tack Olav för inspiration! Du hjälper oss att se ljuset i tunneln!

Boken kostar 50 kronor på Världsbild förlag.

¹¹ Som jag skrivit en text om, <http://www.piahellertz.com/Knapptryckarkompaniet.pdf>.